

УДК 128

Бондаренко А.О.¹, Бондаревич І.М.²

¹ студ. гр. Е-419а НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

СТРАХ СМЕРТІ, ЧИ ПОВИННІ МИ БОЯТИСЯ ВМЕРТИ?

Смерть – це завершальний етап життя, який стає наслідком глибокого, сильного, незворотного порушення функцій життєво важливих органів організму, що приводить до припинення його функціонування.

Смерть завжди несла відбиток таємничості та містичності. Непередбачуваність, неминучість, несподівані і часом незначні причини, що призводять до смерті, виводили саме його поняття за межі людського сприйняття, перетворювали смерть у божественну кару за гріховне існування або божественний дар, після якого людину чекає вічне і щасливе життя.

У всього в світі є свій початок і кінець. І час невблаганно рухається вперед, і життя людини так само має свій початок і кінець. На відміну від тварин, людина усвідомлює свою неминучу кончину і починає боятися смерті ще задовго до моменту її настання.

Страх смерті має фізіологічну і психологічну складові. Фізіологічну складову наочно демонструє тваринний рівень організації життя. Наприклад, в ситуації небезпеки, будь-яка тварина починає діяти в іншому режимі: вона готова тікати або битися. Людина також має подібні інстинкти, інакше просто не вижила би.

Психологічна складова страху смерті знаходиться в спектрі настанов від болючої прив'язаності до свого тіла до відчуття гіпервідповідальності за все, що відбувається навколо. Вона проявляється у різних фобіях, що псують життя. Наприклад, прив'язаність до тіла часто виявляється в прагненні продовжити молодість. В такому випадку кожна зморшка стає причиною депресії. Замість того щоб радіти життю, людина регулярно лягає під ніж пластичного хірурга. Подібні заходи не додають здоров'я, наростає внутрішній дискомфорт, який загрожує призвести людину до неврозу.

Коли ми говоримо про страх смерті, то торкаємось переважно саме психологічної складової страху смерті. Очевидно це тому, що смерть, як закінчення існування людини, є її переходом у небуття, чи переходом у незнане буття. Але наявність страху, як і його відсутність, не змінить того, що смерть усе одно настане. Тому боятися її не треба. Замість цього

запитаємо себе про сенс свого життя і сформуємо своє власне ставлення до життя і смерті. І будемо жити свій час слідуючи своєму сенсу життя.